

mænd under vidneansvar vil kunne fremkomme med nye oplysninger i sagen, som en bekymrende mistænkeliggørelse af embedsværket. Et er at mistænkeliggøre regeringens medlemmer, men værre er det jo at mistænkeliggøre embedsværket. Alle, som har siddet i regering, ved jo, at det er et loyalt og troværdigt embedsværk.

Regeringen byggede sin beslutning om deltagelse i den militære indsats i Irak på åbne kilder. Vi baserede os på de samme åbne kilder, som var til rådighed for Folketinget, først og fremmest Sikkerhedsrådets resolutioner og de redegørelser, som FN's våbeninspektører løbende gav til Sikkerhedsrådet. Jeg skal derfor på regeringens vegne opfordre til, at nærværende forslag til folketingsbeslutning forkastes.

Når det er sagt, vil jeg gerne her understrege, at der er en række forhold i Irak, der ikke gik, som vi ønskede, eller som vi havde forventet, eller som gik meget langsommere. Det er klart, at de erfaringer, der er blevet gjort, er nogle, vi skal tage med os og tage ved lære af. Den form for refleksion er naturligvis vigtig, og den har vi alle sammen brug for. Når man har haft et engagement, så evaluerer man det, så vurderer man det, og så ser man på, hvad der skal rettes til i fremtidige situationer. Det gælder således erfaringer med, hvorledes vi fremover bedst kan bistå med genopbygning under vanskelige sikkerhedsmæssige vilkår. Af samme grund har regeringen taget initiativ til udarbejdelse af en analyse af de konkrete muligheder for en yderligere styrkelse af samtænkning af civile og militære indsatser. Med udgangspunkt i bl.a. denne analyse vil regeringen gennemføre konkrete foranstaltninger, der fremover kan styrke og sikre gennemførelsen af den militære og civile indsats i fredsstøttende operationer.

Afslutningsvis vil jeg gerne benytte denne lejlighed til at understrege, at det fortsat er regeringens klare holdning, at dansk deltagelse i internationale militære operationer som hidtil forudsætter, at sådanne operationer er i overensstemmelse med folkerettens regler om magtanvendelse. Herved forstås, at magtanvendelse alene kan finde sted efter bemyndigelse fra FN's Sikkerhedsråd, i selvforsvar eller helt ekstraordinært for at forhindre folkedrab og andre systematiske og grove krænkelse af menneskerettighederne – det, man kalder humanitær intervention. Det var det, vi så i Kosovo i 1999, hvor de fleste af forslagsstillerne til beslutningsforslaget og den nuværende regering jo var enige. Det

gælder så, hvad enten rammen måtte være FN, NATO eller en anden kreds af lande, som finder det nødvendigt at gribe ind.

Regeringen vil som hidtil tilstræbe, at der samles bredest mulig international opbakning til og deltagelse i internationale militære aktioner, som Danmark måtte deltage i, og sådan som forslagsstillerne jo også ønsker, og som vi også ønsker. Regeringen vil også fortsat tilstræbe, at Danmarks deltagelse i militære operationer altså baseres på det bredest mulige flertal i Folketinget. I den sammenhæng vil regeringen så være indstillet på i løbet af foråret at fremsende et notat til Det Udenrigspolitiske Nævn om, hvordan vi nærmere forstår folkerettens regler om magtanvendelse i forbindelse med humanitære interventioner eller andre former for interventioner.

Kl. 13:39

Formanden:

Er der ønsker om korte bemærkninger? Nej, det er der ikke. Efter ministeren går vi tilbage til ordførerrækken. (*Mogens Lykketoft (S)*: Er det ikke ordføreren for forslagsstillerne?). Nej, ikke her til beslutningsforslag. Ordføreren kommer først til sidst. Ønskes ordet nu, får ordføreren for forslagsstillerne det. Fint.

Kl. 13:39

(Ordfører for forslagsstillerne)

Mogens Lykketoft (S):

Jeg takker formanden for velviljen. Jeg tror, det giver den mest reelle debat, at jeg får lejlighed til nu i starten at begrunde beslutningsforslaget på vegne af forslagsstillerne og give nogle bemærkninger til det.

Vi har ønsket en undersøgelseskommission, ikke primært for at få nogen dømt for noget, men fordi vi mener, at det er den eneste vej til under vidnepligt at få kortlagt forløbet fuldt ud: Hvad var Statsministeriets, statsministerens, udenrigsministerens, Udenrigsministeriets, Forsvarsministeriets og efterretningstjenesternes rolle og rådgivning op til, at Danmark tog denne enestående og efter min opfattelse katastrofale beslutning at gøre sig politisk og militært medansvarlig for invasionen i Irak. Formålet er at få det samlede forløb udtømmende bedømt for at immunisere imod, at vi igen nogen sinde ureflektet i halen på en supermagt går ind i en krig på baggrund af nogle skrøner og i strid med det store flertal af medlemslandene i FN og deres opfattelse af, hvordan problemet skal løses. Vi kom ind i krigen på en løgn om masseødelæggelsesvåben og forbindelse til international terrorisme. Vi kom ud af den på en løgn om, at